

We zijn inmiddels toegekomen aan de 4^e preek uit de eigenschappen van Comrie. Deze preek gaat over de dierbaarheid (kostbaarheid) van Jezus. De gelovigen hebben Hem nodig in allerlei opzicht. De wet eist betaling, de dood is zeker, de eeuwigheid duurt lang en het oordeel van God is rechtvaardig. Wie kan bestaan voor de heilige en rechtvaardige God? Het antwoord is: niemand. Dat leert de Heere aan al Zijn kinderen. In onszelf hebben wij geen grond om voor God te bestaan.

Daarom wijst het Evangelie niet naar de mens, maar naar Christus en Zijn gerechtigheid. Alleen daardoor worden zondaren behouden, Gods kinderen vertroost en zielen gered. Door het ware geloof krijgen zondige mensen deel aan de gerechtigheid van Christus. De gerechtigheid van Christus betekent datgene wat Jezus voor Zijn volk heeft verworven in Zijn gehoorzaamheid aan de eisen van Gods recht. Comrie wijst op het grote belang daarvan. Laten we enkele dingen aanstippen van de gehoorzaamheid van Jezus. Eerst wijst Comrie op de *lijdelijke* gehoorzaamheid van Christus. We citeren (pag. 136-137): *In Zijn lijdelijke*

gehoorzaamheid is Hij dierbaar. Daarin zien de gelovigen Hem daadwerkelijk als God en mens Die de toorn van Zijn Vader draagt, terwijl Hij in bittere angst worstelt met de gehele macht van de hel. Hij werd bespot, geboond en gesmaad en onderging een vervloekte kruisdood, opdat Hij door Zijn sterven de bedreigde straf zou ondergaan en daardoor voor de Zijnen een oorzaak ten leven zou zijn. Wat wordt Hij zo dierbaar voor hen! En dat vooral als zij bedenken Wie de lijdende Persoon is, God en mens. En voor wie leed Hij? Voor opstandelingen en vijanden. Hij deed dat met zo'n grote bereidwilligheid, omdat Hij gedrongen werd totdat het was volbracht. Wat een moeite en last onderging Hij! Wat een wonder dat de gedachte aan hun boze natuur Hem niet terughield van het werk dat Hij was begonnen, en dat zij hierdoor volkomen vergeving van hun zonden hebben ontvangen! Zippora, de vrouw van Mozes, zei tegen hem: 'Voorwaar, gij zijt mij een bloedbruidegom.' Welnu, dan mag de Kerk wel zeggen dat zij een Bloedbruidegom heeft, Die haar met Zijn eigen bloed verlost heeft.

Zonde is geestelijke schuld voor God. De minste zonde stelt ons schuldig voor God. De schuld moet betaald worden. Christus heeft door Zijn gehoorzaamheid de schuld volledig betaald. Alles wat nodig is werd door Hem opgebracht. Hij onderging de vervloekte kruisdood. Daarin wordt Hij

de gelovigen dierbaar. De Heere was bereidwillig om de schuld van de zonde te betalen. Wat schittert in het lijdensevangelie Gods liefde voor verloren mensen. Comrie noemt de Heere Jezus de 'Bloedbruidegom' van Zijn kerk. Wat is het nodig dat Christus ons hierin dierbaar wordt of mag zijn. De Heere leert het Zijn kinderen door de Heilige Geest.

Daarnaast is er in Jezus ook een *dadelijke* gehoorzaamheid. Jezus heeft in Zijn leven op aarde de wet geheel onderhouden. Hij kwam niet om de wet te verbreken maar om die te vervullen. Dag in, dag uit, heeft Hij naar de geboden Gods geleefd. Over die gehoorzaamheid zegt Comrie het volgende (pag. 137): *Ook in Zijn dadelijke gehoorzaamheid is Hij dierbaar. Daarmee heeft Hij daadwerkelijke de gehoorzaamheid volbracht, die de wet eiste – en dat voor hen! Want hoewel een heilig mens voor zichzelf de wet moet gehoorzamen, mag Jezus echter nooit anders worden gezien dan als God en mens, Die Zich tot deze gehoorzaamheid niet voor Zichzelf maar voor anderen overgaf. Hierin nu is Hij dierbaar. De gelovige ziel ziet in al haar daden een onuitsprekelijk groot gebrek, maar de ziel kan tegen alle beschuldigingen in zeggen: Het heilig spreken van Jezus, Zijn doen en laten, Zijn slapen, eten, drinken, Zijn hemelsgezindheid, Zijn bidden en Zijn vertrouwen op Zijn Vader – dat is alles voor Mij tot een bedekking van heel mijn onvolmaaktheid in al die plichten. O, wat is Hij dan een dierbare Jezus voor hen die geloven!*

Gods kinderen hebben een hartelijke en oprechte begeerte om naar al Gods geboden te leven. Dat wordt gewerkt door de Geest der heiligmaking. Gods oprechte kinderen komen echter ook veel gebrek tegen in hun eigen leven. Ze kunnen in eigen kracht aan Gods wet niet voldoen. Het is wel hun begeerte om volmaakt voor God te leven, maar de praktijk is helaas zo anders. Steeds opnieuw komen we zondige gedachten, woorden en daden in onszelf tegen. In dit leven heeft zelfs de allerheiligste maar een 'klein beginsel' (HC antw. 114) van de nieuwe gehoorzaamheid. Die wetenschap maakt Gods kinderen voortdurend klein en begerig naar de gehoorzaamheid van Jezus. Comrie zegt zo heel eenvoudig en ontroerend dat ze Jezus nodig hebben in *Zijn doen en laten, Zijn slapen, eten, drinken, Zijn hemelsgezindheid, Zijn bidden en Zijn vertrouwen op Zijn Vader – dat is alles voor Mij tot een bedekking van heel mijn onvolmaaktheid in al die plichten.*

Zonder Jezus is er eigenlijk geen leven. Dat is de diepe zielservaring van Gods kinderen. In de brief aan de Hebreëen vinden we dit ook bijbels verwoord. *"Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolke der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last, en de zonde, die [ons] lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen en schande veracht, en is gezeten aan de rechter[hand] des troons van God."* (Hebr. 12:1-2)

Jezus is de gelovigen ook dierbaar in het werk dat Hij aan hun ziel heeft gedaan. Hier wijst Comrie weer op een ander element waarin de gelovigen Jezus leren hoogachten. Laten we ook daar een klein stukje van overnemen. Het bevindelijk en stil overdenken van het werk, de Persoon en de dierbaarheid van de Middelaar brengt bij de kern van het oprechte geloof. *Jezus is dierbaar voor de gelovigen in het werk dat Hij aan hun ziel heeft gedaan. O, wat ze ook vergeten, ze zullen nooit vergeten hoe Hij aan hun hart klopte en zei: 'Doe open!' Ze zullen nooit vergeten op welke liefdevolle wijze Hij hun moeilijkheden tot een oplossing bracht, hoe Hij hen lokte en hun hart geheel in beslag nam. En dit ging allemaal zonder dwang, omdat Hij hen trok met liefdekoorden en mensenzelen. O, dan roept de ziel uit: 'Dierbare Jezus, was ik U zoveel waard dat U om de toestemming te hebben van een hellelicht als ik, stond te wenen totdat Uw haarlokken nat waren van de dauw in de nacht?' De begaafdheid van een kunstenaar wordt het beste door diens werk aangetoond. Zo is het ook hier, want de weergalozere voortreffelijkheid en de onnavolgbare dierbaarheid van de Heere Jezus Christus worden door Zijn gelovigen ook waargenomen in alles wat Hij voor hen gedaan heeft. Daardoor moeten zij uitroepen: O, hoe dierbaar moet Hij toch zijn, Die zulke heldhaftige en roemruchte daden gedaan heeft om mij uit de macht van de duisternis te verlossen (pag. 138).*

De ziel van Gods kinderen kent iets van het werk van Jezus in hun leven. Nooit kunnen Gods kinderen vergeten wie Hij voor hen wilde zijn. Comrie probeert te verwoorden wie de Heere voor Zijn levende Kerk wilde zijn en worden. Het zijn zaken die op de school van Gods genade bij ondervinding worden geleerd. Tot zover voor deze keer. Volgende keer hoop ik nog iets aan te stippen uit de toepassing van deze vierde preek.